

Dosarul nr. 2ra-2134/2018

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (A. Miron)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

Î N C H E I E R E

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Bosenco Andrei, Bosenco Cristina, Bosenco Natalia și Bosenco Daria,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Duca Vitalie și Duca Irina împotriva lui Bosenco Andrei, Bosenco Cristina, Bosenco Natalia, Bosenco Daria, Lescenco Serghei, cu privire la evacuarea silită din imobil, demolarea construcțiilor neautorizate, repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată și,

cererea reconvențională depusă de către Bosenco Andrei împotriva lui Lescenco Serghei, Duca Vitalie, Duca Irina cu privire la recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil, recunoașterea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de către Bosenco Andrei și Bosenco Cristina, în nume propriu și în numele minorilor Bosenco Natalia și Bosenco Daria, fiind menținută încheierea din 29 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și hotărîrea din 27 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 22 noiembrie 2011 Duca Vitalie și Duca Irina au depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Bosenco Andrei, Bosenco Cristina, Bosenco Natalia, Bosenco Daria și Lescenco Serghei cu privire la evacuarea silită din imobil, demolarea construcțiilor neautorizate, repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor reclamanții au indicat că în baza unui acord verbal cu Bosenco Andrei, ultimul a primit în folosință temporară, în baza generală a unui contract de locațiune, ap.xxxxxx mun. Chișinău.

Potrivit condițiilor contractuale verbale, pârâtul se obligase să folosească temporar bunul închiriat exclusiv conform destinației stabilite și achitarea serviciilor comunale, neavând dreptul de a efectua modificări sau construcții fără acordul scris al proprietarului, iar o condiție prioritară era eliberarea acestuia la prima cerință după înaintarea unui preaviz.

Reclamanții au specificat că în luna aprilie 2011, în urma unei discuții între reclamant și locatar, Bosenco Andrei a fost preîntâmpinat despre intenția reclamanților de a rezilia contractul și a fost rugat să elibereze spațiul locativ închiriat, însă acesta nu s-a conformat cerințelor proprietarului și fără acordul proprietarului imobilului, în lipsa actelor justificative, a început samavolnic construcția unei anexe, iar la cerința reclamanților de a înceta construcția samavolnică a anexei, nu a reacționat.

Duca Vitalie și Duca Irina au mai precizat că la 02 august 2011 au remis în adresa pârâtului un preaviz, prin care au cerut eliberarea benevolă a apartamentului vizat, încetarea imediată a construcției samavolnice a anexei și demolarea construcției realizate, la care nu au primit nici un răspuns.

Ulterior, s-au adresat cu o plângere la Inspekția de Stat în Construcții, prin care au solicitat de a stabili în ce condiții și temei se efectuează construcția anexei la bunul în litigiu, încetarea construcției date și obligarea lui Bosenco Andrei de a demola construcțiile efectuate.

A solicitat Duca Vitalie evacuarea silită din spațiul locativ închiriat – apartamentul xxxxxx mun. Chișinău, a lui Bosenco Andrei, precum și a altor persoane ce locuiesc și/sau se află în imobilul menționat, obligarea lui Bosenco Andrei să demoleze construcția samavolnică a anexei la apartamentul xxxxxx mun. Chișinău, încasarea tuturor cheltuielilor de judecată (f.d. 5, vol. I).

Prin hotărârea din 23 februarie 2012 a Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Duca Vitalie.

S-a dispus evacuarea lui Bosenco Andrei din spațiul locativ închiriat – apartamentul xxxxxxxx, mun. Chișinău, precum și a persoanelor ce locuiesc și/sau se află în imobilul menționat.

A fost obligat Bosenco Andrei să demoleze construcția samavolnică a anexei la apartamentul xxxxxx mun. Chișinău, anume: anexa lit. A1 (coridorul nr. 15 - 7,8 m.p., wc nr.16 – 1,3 m.p., wc nr. 17 - 2,0 m.p.) anexa lit. al (auxiliara nr. 18 - 2,2 m.p.) construite fără autorizație.

S-a dispus încasarea din contul lui Bosenco Andrei, în beneficiul lui Duca Vitalie a cheltuielilor de judecată mărime de 200 lei cu titlu de taxă de stat și 5000 lei cu titlu de plată pentru asistență juridică (f.d. 37, vol. I).

Prin decizia din 12 iulie 2012 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Bosenco Andrei, casată hotărârea din 23 februarie 2012 a Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău, cauza fiind remisă pentru rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată (f.d. 66, 67-69, vol.I).

Prin încheierea protocolară din 26 martie 2013, a fost atrasă în proces Bosenco Cristina, în calitate de intervenient accesoriu (f.d. 116, vol. I).

La 19 aprilie 2013, Bosenco Andrei a depus cerere reconvențională împotriva lui Duca Vitalie, Duca Irina și Lescenco Serghei, cu privire la recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil și recunoașterea dreptului de proprietate (f.d. 117, vol. I).

În motivarea pretențiilor din cererea reconvențională, Bosenco Andrei a menționat că la 31 mai 2002 Lescenco Serghei a cumpărat de la Ghețoi Ion apartamentul în litigiu, acesta negociind toate condițiile tranzacției de vânzare-cumpărare a imobilului și realizând un acord cu privire la înstrăinarea acestui apartament, în rezultat vânzătorul primind contravaloarea apartamentului de la Lescenco Serghei, iar deoarece la acel moment nu avea posibilitatea de a înregistra apartamentul pe numele său, dreptul de proprietate a fost înregistrat fictiv pe numele prietenului său Duca Vitalie.

A indicat că Bosenco Andrei în anul 2004, Lescenco Serghei și Duca Vitalie i-au propus să cumpere apartamentul respectiv la prețul de 10 000 dolari SUA, ce constituia prețul real la acel moment. În luna mai a.2004 a transmis părților suma de bani menționată, iar după achitarea costului apartamentului, împreună cu familia sa și cu consimțământul părților s-au instalat în acest apartament, au efectuat reparația capitală din cont propriu, au instalat încălzire autonomă, l-au mobilat, au achitat toate serviciile comunale, inclusiv și datoriile comunale.

Bosenco Andrei a mai specificat că la solicitarea sa de a perfecta la notar tranzacția de vânzare-cumpărare a apartamentului și de a înregistra acest apartament pe numele său, părții i-au spus că nu trebuie să-și facă griji și că acest apartament va fi înregistrat pe numele său după ce va fi legalizată anexa aferentă acestui apartament. Până în anul 2011 părții se eschivau de la înregistrarea apartamentului sub diferite pretexte, inclusiv invocând că nu dispun de toate actele, că nu este legalizată anexa și că nu au timp întru perfectarea tranzacției la notar.

În vara anului 2011, între Lescenco Serghei și Duca Vitalie au apărut anumite neînțelegeri și în consecință, ultimul, cu scopul de a se răzbuna pe Lescenco Serghei s-a folosit de faptul că apartamentul indicat, deși este cumpărat de către Bosenco Andrei, nu este înregistrat pe numele său, i-a declarat că nu-i va perfecta la notar tranzacția de vânzare-cumpărare a apartamentului și nu-l va înregistra pe numele acestuia până ce părții nu-și vor rezolva conflictul și că trebuie să părăsească apartamentul în litigiu.

Consideră că părții s-au comportat cu rea-credință față de obligațiile asumate și l-au acționat în judecată, deoarece apartamentul vizat în prezenta cauză îi aparține, iar părții se eschivează de la autentificarea notarială a tranzacției în modul prevăzut de lege și folosesc situația dată în scopul reglării de conturi, spunându-i că prețul la apartamente s-a ridicat și urmează să mai achite sume de bani.

A solicitat Bosenco Andrei recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a imobilului xxxxxxxx, mun. Chișinău, număr cadastral xxxxxx încheiat între Bosenco Andrei și Lescenco Serghei, Duca Irina și Duca Vitalie; recunoașterea după Bosenco Andrei a dreptului de proprietate asupra apartamentului xxxxxxxx mun. Chișinău, număr cadastral xxxxxxxx (f.d. 93, vol. I).

La 26 mai 2014, Duca Vitalie și Duca Irina au depus o cerere suplimentară prin care au concretizat pretențiile (f.d. 144, vol. I).

Au solicitat reclamanții evacuarea silită din spațiul locativ închiriat – apartamentul xxxxxxxx mun. Chișinău, a lui Bosenco Andrei, precum și a persoanelor ce locuiesc și/sau se află în imobilul menționat; obligarea lui Bosenco Andrei de a demola construcția samavolnică a anexei la apartamentul xxxxxxxx, mun. Chișinău; încasarea din contul lui Bosenco Andrei în beneficiul reclamantului Duca Vitalie, a prejudiciului material în mărime de 110 euro pentru fiecare lună calendaristică în care pîrîtul a domiciliat în apartament, în mod ilegal, și a cheltuielilor de judecată, cât și respingerea integrală a cererii reconvenționale înaintate de Bosenco Andrei.

Prin hotărârea din 30 decembrie 2015 a Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Duca Vitalie și Duca Irina împotriva lui Bosenco Andrei privind evacuarea silită și demolarea construcțiilor neautorizate.

S-a dispus evacuarea lui Bosenco Andrei din spațiul locativ închiriat – apartamentul xxxxxxxx, mun. Chișinău, precum și persoanelor ce locuiesc și/sau se află în imobilul menționat.

A fost obligat Bosenco Andrei de a demola construcția samavolnică a anexei la apartamentul xxxxxxxx mun. Chișinău, anume: anexa lit. A1 (coridorul nr.15 - 7,8 m.p., wc nr. 16 - 1,3m.p., wc nr. 17 - 2,0 m.p.) anexa lit. a1 (auxiliara nr.18 - 2,2 m.p.) construite fără autorizație.

S-a dispus încasarea din contul lui Bosenco Andrei în beneficiul lui Duca Vitalie cheltuielile de judecată în mărime de 200 lei achitați pentru taxa de stat la depunerea cererii de chemare în judecată.

A fost obligat Bosenco Andrei de a demola construcția samavolnică a anexei la apartamentul xxxxxxxx, mun. Chișinău, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a dispus încasarea din contul lui Bosenco Andrei, în beneficiul lui Duca Vitalie și Duca Irina, a sumei de 200 lei cu titlu de cheltuieli de judecată legate de achitarea taxei de stat la înaintarea cererii de chemare în judecată.

A fost respinsă acțiunea reconvențională depusă de către Bosenco Andrei (f.d. 193, 196-199, vol. I).

Prin încheierea din 01 februarie 2016 a Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău, au fost corectate greșelile admise în dispozitivul hotărîrii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău nr. 2-170/2015 din 30 decembrie 2015 pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Duca Vitalie și Duca Irina împotriva lui Bosenco Andrei privind evacuarea silită, demolarea construcțiilor neautorizate, încasarea chiriei și cererea reconvențională înaintată de către Bosenco Andrei către Lescenco Serghei, Duca Vitalie și Duca Irina privind recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a imobilului xxxxxx, mun. Chișinău, număr cadastral xxxxxx încheiat între Bosenco Andrei, pe de o parte și Lescenco Serghei, Duca Irina și Duca Vitalie, pe de altă parte, recunoașterea după Bosenco Andrei a dreptului de proprietate asupra ap. xxxxxxxx mun. Chișinău, și anume: în dispozitivul hotărîrii și în partea dispozitivă a hotărîrii motivate din 30 decembrie 2015 alineanul 4 cu conținutul „Se încasează de la

Bosenco Andrei în beneficiul lui Duca Vitalie cheltuielile de judecată în mărime de 200 lei achitați pentru taxa de stat la depunerea cererii”, a fost exclus (f.d. 201, vol. I).

Prin decizia din 13 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Bosenco Andrei, casată hotărârea din 30 decembrie 2015 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, cu remiterea cauzei pentru rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată (f.d. 14, 15-23, vol. II).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că în ședința instanței de apel, apelantul Bosenco Andrei a invocat faptul că este căsătorit cu Bosenco Cristina, avînd în comun doi copii, Bosenco Natalia și Bosenco Daria, care locuiesc împreună în imobilul litigios – apartamentul xxxxxxx mun. Chișinău, din care se solicită evacuarea, însă aceste persoane nu au fost atrase în calitate de părți la judecarea pricinii.

Prin urmare, prin judecarea prezentului litigiu și, în special, prin efectul admiterii cererii de evacuare, persoanelor fizice Bosenco Cristina, Bosenco Natalia și Bosenco Daria li se poate aduce atingere directă drepturilor și obligațiilor lor, deci dînsese nu pot fi private de dreptul de a fi părți într-un proces, atunci cînd le sunt atinse drepturile și obligațiile lor asupra locuinței.

La 30 martie 2017 Duca Vitalie și Duca Irina au depus cerere prin care și-au concretizat pretențiile din acțiune (f.d. 35, 78, vol. II).

Au solicitat reclamanții evacuarea silită din spațiul locativ închiriat – apartamentul xxxxxxxmun. Chișinău, a lui Bosenco Andrei, Bosenco Cristina, Bosenco Natalia și Bosenco Daria, obligarea lui Bosenco Andrei de a demola construcția samavolnică a anexei la apartamentul xxxxxx mun. Chișinău, încasarea în mod solidar din contul pârâților Bosenco Andrei, Bosenco Cristina, Bosenco Natalia și Bosenco Daria a prejudiciului cauzat reclamanților în sumă de 71 060 lei și a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 27 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Duca Vitalie și Duca Irina împotriva lui Bosenco Andrei, Bosenco Cristina, Bosenco Natalia, Bosenco Daria, Lescenco Serghei privind evacuarea silită din apartamentul xxxxxxx mun. Chișinău, număr cadastral xxxxxxxx, demolarea construcțiilor neautorizate, încasarea prejudiciului și a cheltuielilor de judecată.

S-a dispus evacuarea silită a lui Bosenco Andrei, Bosenco Cristina, Bosenco Natalia, Bosenco Daria din apartamentul xxxxxxxxx, mun. Chișinău.

A fost obligat Bosenco Andrei să demoleze pe cont propriu anexa de la apartamentul xxxxxxxxx mun. Chișinău, construită fără autorizație.

S-a dispus încasarea din contul lui Bosenco Andrei în beneficiul lui Duca Vitalie cheltuielile de judecată în mărime de 200 lei achitați pentru taxa de stat la depunerea cererii, în rest, cerințele din acțiune fiind respinse ca neîntemeiate.

A fost respinsă acțiunea reconvențională depusă de către Bosenco Andrei (f.d. 119, 127-139, vol. II).

Prin decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Bosenco Andrei și Bosenco Cristina, în nume propriu și în numele minorilor Bosenco Natalia și Bosenco Daria, fiind menținută încheierea din 29

septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și hotărîrea din 27 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 210, 212-222, vol. II).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate la dosar, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea corectă a pricinii și în consecință a adoptat o hotărîre întemeiată.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 07 august 2018, Bosenco Andrei, Bosenco Cristina, Bosenco Natalia și Bosenco Daria au contestat-o cu recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă, iar cererea reconvențională să fie admisă.

În motivarea recursului au indicat că, a fost pornită cauză penală anume în baza circumstanțelor expuse în prezenta cauză civilă, considerînd că cauza civilă nu poate fi examinată pînă la finisarea examinării cauzei penale.

Potrivit ordonanței din 14 iunie 2017, Duca Vitalie și Lescenco Serghei au încasat de la Bosenco Andrei 10 000 de dolari SUA, anume pentru apartamentul xxxxxxxx mun. Chișinău care constituie obiectul prezentului litigiu.

Astfel, în vederea aprecierii unor circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cauze date, prealabil, în condițiile în care a fost pornită o cauză penală, organul de urmărire penală urmează să verifice împrejurările în care au fost transmiși banii pentru apartamentul indicat. Acțiunea reconvențională are ca obiect anume recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului xxxxxxxx pentru care au fost transmiși 10 000 de dolari SUA, care constituie obiectul investigației și din aceste considerente examinarea cauzei urma a fi suspendată.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 25 iunie 2018 (f.d. 225, vol. II) lipsind însă date privind recepționarea acesteia, recursul declarat de Bosenco Andrei, Bosenco Cristina, Bosenco Natalia și Bosenco Daria la 07 august 2018, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

Instanța de recurs a luat act de faptul că recurenții la 15 august 2018, au depus recurs suplimentar.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 18 septembrie 2018, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, iar la 04 octombrie 2018 și 10 octombrie 2018, în adresa Curții Supreme de Justiție au parvenit referințele prin care intimații Duca Vitalie și Lescenco Serghei au solicitat respingerea cererii de recurs ca inadmisibilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se reține următoarele.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bosenco Andrei, Bosenco Cristina, Bosenco Natalia și Bosenco Daria, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau

aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea inter alia, Helle v.Finlanda, 19 decembrie 1997, parag.55; Latourniere v.Franța, 10 decembrie 2002, parag.2; Hansen v.Norvegia, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, mutatis mutandis, Kukkonen vs Finlanda (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; Papaioannou vs Grecia, 2 iunie 2016, parag.45 sau Baydar vs Olanda, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Bosenco Andrei, Bosenco Cristina, Bosenco Natalia și Bosenco Daria.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Bosenco Andrei, Bosenco Cristina, Bosenco Natalia și Bosenco Daria.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Galina Stratulat

Victor Burduh